
PŘÍBĚH 4: **WEALTH MANAŽER**
PROTI PROUDU

Tomáš Strnad / *Accredio*

Akcie jsou o štěstí, ale dluhopisy jsou matematika. A skvěle vydělat se dá především na tom, čeho se ostatní bojí. Podle spolumajitele firmy Accredio stačí jen umět dobře počítat.

FONDY, KTERÉ NABÍZEJÍ banky, jsou pro chudé a dobrodruhy posílám rovnou za brokery, říká specialista na superkonzervativní dluhopisy Tomáš Strnad. Spoluzakladatel firmy Accredio vsadil na jiný typ klientely – rostoucí skupinu konzervativních českých milionářů.

„Obracejí se na nás většinou lidi, kteří nemají potřebu oslňovat,“ říká o milionářích, kteří mu svěřují svoje peníze, Tomáš Strnad, spoluzakladatel firmy Accredio, která je jednou z nejstarších poradenských firem zabývajících se wealth managementem. Jeho klientelu tvoří pestrá směs. Zahrnuje jak majitele firem, kteří dosud podnikají, tak i jejich kolegy, kteří své společnosti už prodali, vysoké manažery, kteří nakumulovali jmění z odměn, nebo třeba špičkové sportovce. Všichni mají společné to, že jejich majetek přesahuje částku jeden milion dolarů, a pak také to, co se svými úsporami chtějí dělat: nepředstavují si zázraky, chtějí je rozumně zhodnotit a hlavně zbytečně neriskovat.

Podobně konzervativním investorským přístupem se vyznačuje i sám Strnad, když říká: „Já vyrostl v tom, že peníze se vydělávají prací. A to chce čas.“ Jeho krok po kroku budovaná kariéra tomu odpovídá. Svou vlastní firmu Glisco, která se v letošním spojení se společností Accredio Swiss AG (Zurich) přejmenovala na Accredio, založil se čtyřmi společníky

v roce 2003. Předtím se 13 let pohyboval v různých bankách.

Jako čerstvý absolvent nastoupil v roce 1991 do marketingu České spořitelny. „To byla místnost, kde seděla asi sedmdesátiletá paní s krabicemi obálek plných stížností. Naším úkolem bylo je vyřizovat,“ popisuje. Na tomhle oddělení se ale příliš neohrál. Záhy totiž nastoupil do nově vybudované sekce pro obchodování s cennými papíry, kterému později šéfoval. Jeho amatérský zájem o cenné papíry se však datuje ještě o něco hlouběji – jejich kouzlo prý objevil ještě jako student VŠE, když si přivydělával jako krupiér v kasinu.

Ve spořitelně se Strnad také podílel na přípravě a realizaci privatizačního fondu pro 1. vlnu kuponové privatizace, implementaci a vývoji systému pro správu portfolií cenných papírů a vzniku oddělení pro správu aktiv klientů banky. Později nastoupil jako portfolio manažer do Citicorp investiční společnosti, odkud v roce 2003 odcházel jako její ředitel. Už v té době bylo jasné, že počet bohatých lidí v Česku se bude v nadcházejících letech i nadále zvyšovat. Strnad si však uvědomoval, že chybí odpovídající nabídka služeb pro tuto specifickou klientelu.

„Privátní bankovníctví bylo v Česku ještě úplně v plenkách, fungovalo především v rámci specializovaných oddělení komerčních bank. Jejich bankéři ale často nabízeli mix produktů, které odpovídaly portfoliu té které banky,“ říká s tím, že pro skutečné privátní banky trh nebyl dostatečně atraktivní. „To se dodnes nezměnilo, za kvalitními privátními bankéři musíte i dnes do Švýcarska. Jenže tam se spousta zámožných Čechů pořád ještě moc nehrne. Důvod je triviální: oni stále ještě přesně nevědí, co by od bankéřů vlastně měli chtít. A ve hře je také jazyková bariéra,“ říká.

Tito konzervativní milionáři tak představují velký potenciál pro

CO JE WEALTH MANAGEMENT

WEALTH MANAGEMENT JE PÉČE O MAJETEK TZV. HIGH NET WORTH INDIVIDUALS (HNWI), TEDY OSOB, JEJICHŽ ÚSPORY DOSAHUJÍ DESÍTEK AŽ STOVEK MILIONŮ KORUN. STÉŽEJNÍ ČÁST TĚTO SLUŽBY ZAHRNUJE ROZHODOVÁNÍ O INVESTICÍCH (ASSET MANAGEMENT A INVESTIČNÍ PORADENSTVÍ), FINANČNÍ PLÁNOVÁNÍ, TVORBU RENTÍÉRSKÝCH MODELŮ A DŮCHODOVÝCH FINANČNÍCH PLÁNŮ, KAM PATŘÍ I STRUKTUROVÁNÍ MEZIGENERAČNÍCH PŘEVODŮ MAJETKU A PENĚZ.

lokální firmy, jako je právě Accredio. To při své superkonzervativní strategii své klienty sice nemění ze dne na den na superboháče, nicméně jim umožňuje slušně zhodnotit svěřené peníze. Pro představu – za minulých 12 měsíců se jejich průměrný výnos pohyboval mezi pěti až osmi procenty. A za krize to bylo paradoxně ještě víc. Navíc fakt, že klienti během krize nechtěli riskovat, znamenal pro firmu příliv dalších klientů.

„Spousta bank a fondů zpanikarila a začaly za babku plošně vyprodávat podezřelé dluhopisy. Jenže ono to není tak jednoduché. Akcie jsou o štěstí, ale dluhopisy jsou především o matematice, a pokud máte kvalitně udělaný cash flow model a jste si jistí emitentem, není nutné plout s proudem a dělat to, co ostatní,“ říká Strnad, který – na rozdíl od mnoha investorů do cenných papírů – netrpí žádnými velkými předsudky. „Spousta lidí z oboru vám třeba řekne, že aerolinky

Nejlepší investice:

Odmítnutí nabídek investic do solárních elektráren + sázka na dluhopisy BP

Nejoblíbenější investice:

České dluhopisy, i když je tu zatím zoufale nízká nabídka.

Do čeho by rád investoval:

Do cenných papírů jako v minulých 21 letech + do dalšího růstu Accredia

jsou ztrátový byznys, a že je tedy neberou, ale přitom právě mezi nimi může být poklad,“ vysvětluje.

Accredio se tenhle přístup několikrát vyplatil. Například poté, co v dubnu 2010 došlo k havárii ropné plošiny v Mexickém zálivu, se všichni odvrátili od British Petroleum, dluhopisy propadly na samé dno a říkalo se, že BP je odepsané. V Accrediu si ale spočítali, jaké škody v Mexickém zálivu doopravdy jsou, jaké budou nutné náklady na opravy a co všechno může ještě nastat. Následně to porovnali s tím, co by pak BP mohlo pokrýt prodejem několika ropných polí, která po světě vlastní.

„Vyšlo nám, že nebudou mít problém to zasanovat a situaci ustát, tak jsme za směšné peníze nakoupili jejich obligace,“ říká Strnad s tím, že během jednoho roku právě tyto dluhopisy vyrostly o 60 procent. „Tohle byl ale skutečně výjimečný výdělek, vždyť za takový výnos by se nestyděl žádný obchodník s akcemi,“ uzavírá.

Podobně si také spočítali, že dluhopisy Lehman Brothers začínají být podezřelé, ještě v době, kdy nikdo netušil, co se s LB stane. „V Česku je prodávala jedna renomovaná banka a všichni je celou dobu vesele kupovali. Tady je standardní, že dealeri prostě nakoupí, prodají klientům a zbytek je nezajímá,“ popisuje Strnad s tím, že Accredio poradilo svým klientům, aby se dluhopisů LB zbavili, měsíc před krachem společnosti. „Většina z nich to udělala, takže když v září 2008 LB padli, neměli problém,“ říká Strnad a zdůrazňuje, že jejich přístup je odlišný – dluhopisy sledují i poté, co je prodají klientům.

Jak ale připouští, všechno pomocí svých modelů spočítat neumí. To byl případ řeckých dluhopisů, které nakupovali ještě v průběhu roku 2010 a drželi je až do června 2011. „To byl velký malér pro řadu bank a dotkl se i privátních investorů, včetně několika našich klientů,“ vzpomíná.